

Oponentský posudek na absolventský koncert Rachel Skleničkové

24. dubna 2018 se konal absolventský bakalářský koncert Rachel Skleničkové. Ve zcela zaplněném sále galerie AMU zazněla díla Scarlattiho, Haydna, Fišera, Schumanna a Dvořáka.

Začínat vystoupení průzračnou sonatou D. Scarlattiho je asi vždy trochu riskantní, i když chápu seřazení autorů podle historické posloupnosti. Interpretka se snažila o zvuk imitující starý, dobový nástroj a skutečně se jí dařilo. Z delikátního, jemného zvuku vycházela taky další skladba, Haydnova sonata e moll, hrána v živém rytmu se smyslem pro detaily i závěrečnou pointu. Ve druhé větě předvedla pianistka svoje výrazové kvality – měla intimitu, křehkost, něhu i hloubku. Přitom absolventka pojala tuto část jako předehru k větě závěrečné, kde akcentovala jakousi těžko popsateľnou melancholií. O to víc jí vyšla durová část ve středním díle.

V následující skladbě ocenilo publikum dramatickosti a strmé kontrasty Fišerovy 3. sonaty. Přitom forte zněla vždy plně, ale nikdy ne tvrdě, pianissima byla vždy výmluvná a C dur opakovaný akord ke konci byl plný napětí. Pianistka rozehrála škálu barevných, netušených odstínů, přitom gradovala tok hudby se spolehlivou intuící. Dlouho jsem nezažil tak soustředěné posluchačstvo na soudobou hudbu. Myslím, že slečna Skleničková má toto dílo zažito dokonale a považuji toto provedení za jeden z vrcholů jejího recitálu.

Po pauze zazněla 2 díla romantická: Schumannova sonata g moll op. 22 a Dvořákovy 4 kusy.

První skladba ze jmenovaných je známa svým trochu absurdním označením „so rash, wie möglich“ - tak rychle jak je možno a dalším v průběhu věty „schneller“ a později „noch schneller“. Samozřejmě – skladatel tímto označením chtěl vyjádřit jinou hodnotu, než rychlost. Tento rozpor interpretka pochopila a zvolila /tedy proti skladatelovu přání/ přiměřeně rychlé, leč turbulentní tempo. Závěrečné Dvořákovy Romantické kusy prokázaly komorní kvality absolventky. Nebyl to „pouhý“ doprovod, ale muzikantské podpoření houslí Anny Mlinarikove ve smyslu plnosti zvuku/hlavně basů a levé ruky/.

Oponentský posudek bakalářské práce Rachel Skleničkové Ilja Hurník a jeho přínos do klavírní pedagogiky

Bakalářská práce Rachel Skleničkové o Iljovi Hurníkovi pojednává o jeho přínosu do klavírní pedagogiky. Postihnout veškeré aktivity tohoto skladatele, spisovatele, pianisty, pedagoga i recensenta spotřebovalo hodně kapitol spisu. Práce obsahuje výčet všech Hurníkových skladeb i jeho ocenění. Zajímavá je aneta o hranosti a oblíbenosti jeho instruktivních skladeb.

Za práci i koncert navrhuji v obou případech hodnocení A

doc. Boris Krajný